

endelige Postering bør være, navnlig med Hensyn til den særegne Maade, hvorpaa dette Hertugdømme er kommet til Kronen.

Med Hensyn til de øvrige Indtægter skal man kun bemærke, at Renten af Kassebeholdningen er anført i § 10 med $\frac{2}{5}$ for Kongeriget; men at deraf ikke bør udledes den Indrømmelse, at den tilstedeværende Kassebeholdning ved Aarets Begyndelse kun tilkom Kongeriget for $\frac{2}{5}$. Renten, som fremkommer ved Frugtbargjorelsen af den i Aarets Løb værende Beholdning, berøver fornemmelig paa den Sum, der er tilstede ved Aarets Begyndelse, og af dette Hensyn antages der at have været Grund til at beregne den største Deel af Renten til Bedste for Kongeriget, idet saa godt som den hele Kassebeholdning uden Tvivl tilkommer Kongeriget. Den Hovedbestrægtning, hvorpaa man støtter dette, er følgende. Omkostningerne til at dæmpe Oprøret og føre Krigen ere tilveiebragte fornemmelig paa 3 Maader: ved Forbrug af Activer, ved Dyrkelse af Statslaan og ved Statter, navnlig Krigsskat. Da efter Lovforslaget Activmassen og Statsgjælden fordeles paa de 3 Landsdele forholdsvis, vil altsaa Tabet ved Forbrug af Activer og ved Forøgelse af Statsgjæld træffe forholdsvis, afføet fra den indtil 1ste April 1853 udrede Amortisation og Rente. Krigsskatten har Kongeriget alene baaret, og den har indbragt

ifølge Regnskab for 1848 . .	1,261,300 Rbd.
— — — 1849 . .	3,306,000 —
— — — 1850—51	2,393,400 —
— — — 1851—52	2,324,500 —
— — — 1852—53	98,900 —

9,384,100 Rbd.

Antager man Kassebeholdningen den 1ste April 1854 til 6,000,000 Rbd. (den var den 1ste April 1853 5,142,000 Rbd.) vil, hvis den kunde siges at være tilveiebragt ligeligt fra alle 3 Landsdele, deraf tilkomme

Kongeriget	3,600,000 Rbd.
Slesvig	1,020,000 —
Holsteen	1,380,000 —

6,000,000 Rbd.

Det kan ikke skjønnes, at det er noget billigt Forlangende til Rigsdagen, at den skulde indrømme Slesvig lidt over en Million Rbd. og Holsteen henimod 1,400,000 Rbd., førend Forholdet med Hensyn til den langt større Sum af mere end 9 Millioner Rbd. er ordnet. Naar man erindrer Finanzministerens Ord (Rigd. Tid. for Th. 4de Sæs. 1ste Saml. Side 50): „Man opgjøre imidlertid Mellemværendet, som man vil, saa staaer det dog fast, at Kongeriget hidtil har baaret en usforholdsmæssig Deel af den samlede Udgifter, vil man vistnok deri finde Støtte for den Mening, at den Byrde, som Kongeriget i Krigsaarene har udredet over den Sum, der tilkommer det retteligen at bære, betydeligt overstiger 2,400,000 Rbd. eller de $\frac{2}{5}$ af ovennævnte Kassebeholdning. Man har imidlertid ikke fundet Anledning til denne Gang at gjøre Forslag til nogen Forandring i Lovforslaget om Rentens Fordeling.

Om end Udvalget erkender, at det, der i det Foregaaende er udtalt angaaende de enkelte af de saakaldte fælles Indtægter, ikke er tilstrækkeligt til at afgjøre de opstaaede Tvivl, ere vi dog alle enige deri, at det i den her omhandlede Finanslov brugte Grundlag for, hvad der bør henføres til fælles Indtægter og hvad der bør betragtes som særegne for de enkelte Statsdele, ingenlunde kan eller bør anses vedtaget som Andet, end som en ved Omstændighederne nødvendiggjort Regel for det paagjældende Finantsaar, men paa ingen Maade som noget Udgangspunct, langt mindre som nogen Regel for de følgende Finantslove, men at der kræves langt dybere gaaende og langt mere omfattende Undersøgelser, inden nogen Regel i saa Henseende fastsættes. Herpaa har Udvalget troet at burde henlede Thingets særdeles Opmærksomhed, ikke just for at tilraade Thinget med Hensyn hertil at